

lene járulnia, amire a jelek szerint nincs sok esély.

Az iskola vezetése nem pusztán gazdasági okokból tartja fontosnak az intézmény önállóságát. Szerintük a következő lépésben tartani lehet az úgymond szakmai iránítástól is, ami ronthatja a „többéves szisztematikus munkával felépített és jól bevált” oktatási rendszerüket. A püspökség szerint viszont – mint azt az egyházmegye közoktatási irodájának közleménye állítja – az iskola gazdálkodási jogköre pusztán technikai kérdés, amely „nem érinti az intézmény létét, annak képzési profilját, szerkezetét, pedagógiai programját és helyi tantervét, valamint a tanulók és a munkatársak jogi helyzetét”. A fenntartó álláspontja szerint a püspökségi hivatal is el tudja látni az iskola gazdasági teendőit, mentesítve a vezetést a gazdálkodási feladatok jelentős része alól. Uzsalyiné viszont attól is tart, hogy a fenntartó azért is vette el az önállóságot, hogy a kiegészítő támogatásból egyéb püspökségi költségeket számoljon el, ami szerinte már korábban is előfordult.

A támogatások „szabadkézi” felhasználása egyébként semmilyen jogszabályba nem ütközik. Erre már a vatikáni megállapodás eredményeit és hatásait elemző – Gyurcsány Ferenc felkérésére létrejött – bizottság is felhívta a figyelmet (HVG, 2006. november 18.). A szakértői jelentés kiemeli: mivel a kiegészítő támogatást a fenntartó nem köteles az illető intézmény működésére fordítani, előfordul, hogy az intézmény az államkincstárból esetleg már hetekkel-hónapokkal korábban átutalt támogatáshoz is csak megkésve vagy egyáltalán nem jut hozzá. Bár konkrét eseteket a szakértői anyag nem említ, bizonyítottan mondja, hogy megessett, amikor idegen célra használták fel az állami menászt. Ugyanakkor a szakértői elmondások szerint nem kell olyan szélsőséges dolgokra gondolni, hogy például a püspök magáncélra fordította volna az egyik iskolára kapott pénzt. Az viszont megtörtént, hogy azt a támogatást – vagy annak egy részét –, ami az egyik iskolának járt volna, másik intézményhez csoportosították át.

A szakértői jelentés a problémák fő okát abban látja, hogy miközben a katolikus egyházzal kötött 1997-es vatikáni szerződés – amelynek alapján a parlament utóbb az egyház-finanszírozás általános szabályait is megalkotta – intézményfinanszírozásról szól, a támogatást a jelenlegi gyakorlat szerint nem közvet-

lenül a dotált intézmény kapja, hanem annak egyházi fenntartója. Ebben praktikus szempontok is közrejátszanak: a fenntartó az, amelyik az állam felé elszámolási kötelezettséggel tartozik, és az állami pénzügyi bürokráciának is kényelmesebb néhány tucat egyházzal elszámolnia, mint ha ezt egyenként, több ezer intézménnyel kellene megtennie.

A bizottság több megoldást javasolt a probléma orvoslására a kormányfőnek címzett anyagban. A legkézenfekvőbb, hogy a támogatást az intézmény közvetlenül kapja

meg az államtól. Amennyiben ez technikai vagy más akadályokba ütközne, és továbbra is a fenntartó maradna a címzett, úgy jogszabályban írják elő például azt, hogy a kiegészítő támogatást a számlára való beérkezést követő két munkanapon belül tovább kell utalni az érintett intézménynek. A bizottság a támogatások átutalásának állami ellenőrzését is szorgalmazza. Ez azonban alighanem csak akkor működhetne a banktitok sérelme nélkül, ha a kiegészítő támogatást a fenntartók elkülönített számlán, az egyéb bevételeiktől elkülönítve kezelnék. ■

RENDEZVÉNYKÖZPONT A MARCZIBÁNYI TÉREN?

Lólapai búcsú

Januárban bontani kezdik a budai Marczibányi téri lőtér toldaléképületeit, ahol Haris György cége épít 2 milliárd forintból elit rendezvényközpontot.

Hatévnyi tétlenség után a választás előtti ülésén szokatlanul egységesen és gyorsan döntött úgy az MSZP-s vezetésű második kerületi önkormányzat képviselő-testülete, hogy eladja a Marczibányi téri lőtér, a hozzá tartozó 15 ezer négyzetméteres ősfás, de parknak ma már nem nevezhető területtel együtt. A kiírástól számított hatvan napon belül lezavart kétfordulós pályázat nyomán tavaly szeptemberben ugyanis ellenszavazat nélkül (egy fideszes képviselő távolléte és egy MSZP-s tartózkodása mellett) dőlt el, hogy az elit rendezvényközpontot és a legtöbb pénzt is ígérő Haris Kereskedőház Ingatlanforgalmazó és Szolgáltató Kft. lehet a 15 százalékos beépítési korlát és műemléki védelem alatt álló ingatlan új tulajdonosa, összesen 600 millió forintért. A leggazdagabb üzletembereket számba vevő listákon 3–5 milliárd forintos vagyonnal szereplő Haris György, aki 1994-ben és 1998-ban SZDSZ-es országgyűlési képviselőjelölt is volt, tervei szerint 2008 májusára olyan lesz az 1885-ben átadott bálterem, mint amilyenben a nyitótáncot Ferenc József táncolta Erzsébet királynéval.

A budai polgárok lövészegylete által

1885-ben építtetett, majd a Magyar Honvédelmi Szövetség Központi Lovászklubjának (lásd Bajnoknevelde című írásunkat), annak megszűnése után pedig a Budai Polgári Lőegyletnek (BPLE) is ott-hont adó, de már évek óta üresen álló épület 1999-ben került az akkor fideszes többségű önkormányzat tulajdonába. A helyhatóság elővásárlási jogával élve,

A Marczibányi téri lőtér. Védett épület

csaknem 500 millió forintot fizetett az ingatlanért a kerület az amatőr lövész Fenyő János médiavállalkozó halála után a Vico Rt.-nek, amely a lövegylet alaposan rászedve jutott az értékes budai területhez (HVG, 1997. július 19.).

Az eladással kapcsolatos fenntartásokat csak Sztilkovics Szávó kerületi fideszes képviselő – aki azóta Pilisszentiván független polgármestere – hangoztatott

az értékesítési pályázatról döntő ülésen. Sztilkovics (aki az eladást végül mégis megszavazta) kevesellte a pályázati határidőt a komoly verseny kialakulásához, s szabályozási terv hiányában nem tartotta elegendőnek annak garanciáját, hogy valóban az önkormányzat által elgondolt funkciót kap a terület. Nevezetesen: egy, a XII. kerületi Barabás-villához hasonló rendezvényközpont lesz, ahol például házasságkötéseket is tartanak. Mindezt a műemlék épület megtartásával, s azzal a megkötéssel, hogy a területnek csupán a 15 százaléka beépíthető, s a telek 65 százaléka zöld felületnek kell lennie.

Az önkormányzati kívánságlista alapján az első körben csupán három pályázó jutott tovább a hatból: Harisék mellett a Hotel Európa Zrt., valamint a Nagygyörgy Tibor, az Otthon Centrum Ingatlan-tanácsadó Rt. vezérigazgatója érdekltségébe tartozó Belvárosi Irodaház Kft. Utóbbi azonban nem mondott összeget, így végül a jobb vételár ígéretével győzött a terület iránt már régóta érdeklődő Haris Kft. Velük kapcsolatban ráadásul volt már kedvező tapasztalata az önkormányzatnak: először 2005 nyarán, majd tavaly rendeztek borfesztivált a Lövőház utcában. Igaz, az utca lezárásáról előzetesen nem értesített lakók kevésbé zárták szívükbe a házaspárt.

Az autókiallításokat Magyarországra bevezető Harisék – pályázatuk szerint – „egy kis ékszerdobozt” terveznek a Marczibányi térre a 2000–2004 közötti spanyolországi ingatlanbefektetések használatából. Az eredeti állapot szerint helyreállított műemlék főépület 150–170 fős, hiánypótló, nívós rendezvényhelyszín lenne, télikerttel, étteremmel, „bortemplommal”, s a pályázatban zártkörűnek szánt fedett lőtér is szerepel. A beruházás második fázisában 20-25 szobás luxus-apartmanszállodát is építenének a telek felső részén. A kettő között a környéken élők számára is nyitott parkot képzelnék el, kávézóval. Az adásvételi szerződés szerint az önkormányzat öt éven belül visszavásárolhatja az ingatlant a mostani eladási áron, ha mégsem valósulnak meg ezek a tervek.

Harisékat nem fogadják kitörő lelkesedéssel a környék lakói. A pályázatban foglaltak megvalósulása ellen nem lenne ugyan kifogása az általuk lakóhelyük nyugalmának és környezetének megőrzésére még 2000-ben alapított Marczibányi István Egyesületnek, de nem látják a nagy üzletet a tervben. Márpedig Harisék mégiscsak üzletemberek – mondják. „Nem látunk elég garanciát arra, hogy valóban az

Bajnoknevelde

Valósággal előzönlötték a Magyar Honvédelmi Szövetség Központi Lövészklubjának Marczibányi téri lőtérét a környékbeli iskolák tanulói az 1964-es tokiói olimpia napjaiban s még az azt követő hetekben-hónapokban is, miután az egyesület sportolója, Hammerl László a kisöbű sportpuska 60 lövéses fekvő testhelyzetű versenyszámában aranyérmet nyert. Sok szülő úgy vélte, ambíciózus vagy éppen engedetlen csemetéje a lőtérén jó kezekbe kerül.

Nem is csalódtak: a honvédelmi nevelés fellegrárában katonás fegyelmet követelt meg a vezető Holly Ferenc őrnagy – akit a kor szokásai szerint még a kisiskolások is elvtársztak, s csak többéves áldozatos edzőmunka után merészelték Feri bácsinak szólítani –, valamint az egykori sikersportolókból alakult edzői kar, köztük egy szigorú öregúr, az 1939-es világbajnok Buday László, valamint az Európa-bajnoki címig jutott Ágoston Imre, Hammerl edzője. A hatvanas években a Központi volt a sportág legeredményesebb egyesülete, főként gyermek- és ifjúsági korú versenyzői jóvoltából.

Egy 13-14 éves ifjanc szekrényében megtalálható volt az akkori korosztályos

épül majd a téren, amit elképzelnek, s nem lesz ott egy újabb zajos Millenáris Park vagy éppen társasház” – indokolta rossz kedvüket a HVG-nek Fáber András, az egyesület elnöke. Szerintük a terület az önkormányzatnál lenne a legjobb kézben. Fáber attól tart, hogy hosszú távon ellenőrizhetetlenné válik a tulajdonos, akit – utalt egy esetleges cégértékesítésre – nem biztos, hogy két év múlva is Harisnak hívnak majd. „A Millenáris Park egy részét hónapokkal ezelőtt lezárta az új tulajdonosa, a Wallis Rt., és ott mélygarázst építenek. Most verik szét a Belügyminisztérium egykori óvodáját, annak helyén épül a 48 lakásos Felvinci villapark. Ráadásul tele vannak ötletekkel a beruházók, hogyan játsszák ki a beépíthetőségi határokat” – sorolta Fáber, milyen negatív folyamat részének látják ők a lőtér eladását. Ugyan-

Sportlövő ifik a hatvanas években.

Vonzotta a gyerekeket

versenyekhez szükséges, magyar „lámpagyári” vagy csehszlovák légpuska, egy szovjet típusú MC kisöbű sportpuska – sikeres szereplés esetén mindkettőt a világhírű nyugatnémet Anschütz gyár fegyverére cserélhette –, valamint egy közepkategóriájú standardpuska. Továbbá az 50 méteres lövészethez szükséges katonai látszó, posztó vagy bőr lövészkabát és -nadrág, katonai bakancs, valamint a kisöbű versenyszámokhoz egy egész szezonra elegendő, több száz löszer, amelynek legolcsóbbja – az ezerforintos fizetések éveiben – darabonként 1 forintba került. A kisebb vagyont érő felszerelés nem csak kevesek kiváltsága volt: a tíz lőállásos légpuska- vagy a harminc lőállásos 50 méteres pályán olykor óráig kellett várni arra, hogy valaki sorra kerüljön.

FARKAS ZOLTÁN

> Harisékat nem fogadják kitörő lelkesedéssel a környék lakói

akkor elismerte, hogy rosszabbul is járhatk volna a pályázattal, s az elegáns étterembe és rendezvényközpontba legalább nem jönnek majd tömegével. „Mi is ott szeretnénk élni” – ezzel igyekszik megnyugtani a környéken élőket Haris Éva, a kft társtulajdonos-ügyvezetője. Közlése szerint öt éve költöztek a II. kerületbe, azóta kerestek megfelelő ingatlanbefektetést, s bár a rendezvénypiacról ma pont egy ilyen helyszín hiányzik, nem számolnak a nagyságrendileg kétmilliárdos beruházás gyors megtérülésével. Az ügyvezető szerint „eredetileg egy John Bull típusú éttermet akartunk nyitni, de mindig a lőtérbe botlottunk, és beleszerettünk”.

PÁLMAI ERIKA